

בהמשך להשלמת שכונת ההרחבה המוצלחת של הקיבוץ, אנו עומדים כעת במעמד של קליטת עשרות משפחות בנים לחברות בקיבוץ, בבת אחת. אין ספק שזהו מאורע בקנה מידה היסטורי לקיבוץ ניר דוד.

כשתקראו את הדף האישי של כל המשפחות והיחידים המועמדים לקליטה לחברות תתרגשו ותהיו גאים על כך שקיבוץ ניר דוד הוא בית ומקום שהבנים רוצים לחזור אליו וגאים בו. לא רק שרוצים לחזור ולהיקלט בקיבוץ כחברים הם גם מוכנים להשקיע ממיטב כספם בהקמת בית קבע באדמת הקיבוץ. אין זה מובן מאליו. חזרה זו היא תולדה של החלטות נכונות, כמו: החלטת השינוי וניהול נכון שמביא לשגשוג כלכלי, שמירה על הצביון המיוחד של הקיבוץ, טיפוח הנוי, יתרונות האסי, שמירה על מערכת שירותים טובה בחינוך, בריאות, רווחה וכיו"ב.

חוברת זו מתפרסמת לקראת שיחת הקיבוץ בה מוצע על ידי ועדת הקליטה להעביר למשאל חברים קליטת 57 בנים/בנות קיבוץ ובני זוגם/ לחברות בקיבוץ. יש עדין מגרשים נוספים אפשריים לבניה מיידית ובנים נוספים המעוניינים מוזמנים להצטרף לקבוצה. הצבעה זו, היא שלב חשוב בתהליך שנמשך כבר יותר מ-3 שנים. לאחר קבלתם לחברות יתחיל תהליך תכנון הבתים. כל משפחה, באופן אישי, תתכנן את ביתה יחד עם האדריכלית נוגה אבלון מעין שמר, במסגרת כללי נספח אדריכלי שיאושר על ידי ועדת תכנון. במקביל אנשי מקצוע רבים עובדים בימים אלו על תכנית הבנוי והתשתיות של מתחמי הבניה. מקווים להשלים את כל תהליכי התכנון והאישורים הנדרשים להתחלת עבודה על התשתיות בשטח, בתוך חודשים (לאחר מכרז קבלנים). הכספים של הנקלטים נמצאים בנאמנות ומיועדים למימון תהליכי הקליטה, התכנון, ניהול הפרוייקט ועבודות התשתית.

קליטת קבוצה גדולה כזו של בנים היא הגשמת חלום של שנים רבות.

אני רוצה להודות לחברים רבים שעשו ועושים רבות להצלחת התהליך ולהשלמתו. ביניהם, גליה סגל ושלמה גלזר שהחלו את התהליך, רון ברייר, איל פרי, נוהר רבטל, ואני מהווים כעת את מנהלת הפרוייקט, עמיחי גלר המזכיר, חברי ועדת קרקעות בראשות רמי דגני ושאל גולומב שעזרו ומהווים צוות היגוי. חברי ועדת הקליטה בראשות אריה ששון וחברי הועדה- אסתר שדמי, ברכה רפמן, גיתי צין, דליה שמושקוביץ, מאיר פונרו ולימור גינת בתהליך הקליטה.

אני ממליץ לחברים לקבל את המלצת ועדת הקליטה. לתמוך בקליטתם של כל הבנים ומשפחותיהם ולהמשיך בתנופת הפיתוח והצערת הקיבוץ.

בריאות והצלחה בהמשך הדרך

הנרי פורד אמר פעם:

"Coming together is a beginning; keeping together is progress; working together is success."

בתרגום חופשי: "להתקבץ זאת ההתחלה, לשמור על האיחוד זו התקדמות, לעבוד ביחד זאת הצלחה".

לפני שלוש שנים יצאנו למסע המופלא הזה יחד, במפגש בבית התרבות עם המון חברים והמון שאלות – **התחלה**. יחד עם צוות הקיבוץ קיימנו המון ישיבות ושיחות. יצרנו, ניסחנו, שינינו ושכתבנו. שיטות פעולה והחלטות שונו ועודכנו. נקלטים פרשו והצטרפו – **התקדמות**.

היום אנחנו פועלים ביחד, במנהלת הפרויקט, הנקלטים והקיבוץ ומקדמים את מסע הקליטה הזה – **הצלחה**.

אומרים שהצלחה של קהילה נמדדת בחזרת הבנים אליה - אם כך ההצלחה של ניר דוד גדולה!

אנו מקווים שתהיה קליטה מוצלחת של המשפחות שיבנו פה את ביתם.

קליטה אמתית של חברים חדשים שישתלבו בפעילות ובעשייה, בתרבות וההובלה, בשייח וביצירה.

אנחנו רוצים לנצל את ההזדמנות להודות:

לקיבוץ על יזום ואפשר מהלך הקליטה.

לשלמה, רונן, ועמיחי על האמונה האמון והדרך שעברנו עד כה.

לרמי, שאול, בני, ממי, אלי ומאיר על התכנון והשיתוף.

וכמובן לאריה וחברי ועדת הקליטה ש"הביאונו עד הלום".

שתי תודות מיוחדות האחת לגליה שהייתה הכוח הפורץ והמניע של הפרויקט המורכב הזה והשנייה למושקו שעומד איתן מול זרמים שונים ויודע לחבר אותם לנחל אחד.

תודה.

נאחל: לנקלטים, בהצלחה. ולחברים, קליטה טובה.

אייל ונוהר בשם קבוצת הבנים הבונים.

סלע – בן 38, בן קיבוץ ניר דוד, שירתי בצבא כמפקד טנק בחיל השריון וכיום משרת במילואים. בעל תעודת הנדסאי ותואר ראשון במנהל עסקים. כיום לומד לתואר שני ועובד בחברת ABB (חברה לחשמל ואוטומציה) כמנהל מכירות. אחרי הצבא טיילתי בעולם ולאחר מכן גרתי בפרדס חנה כ 10 שנים, שם פגשתי את טל. כיום גר בקיבוץ רשפים עם אשתי טל ושני ילדינו החמודים (**עידן** בן 3 ו**מאיה** בת 9 חודשים). אוהב לטייל, לצלול ולבלות זמן עם המשפחה. אני רוצה לגור בניר דוד כי אני מרגיש שזה הבית שלי ופה אני רוצה לגדל את ילדיי.

טל – בת 35, בת קיבוץ רשפים, שירתי בצבא כמפקדת טירונים, לאחר השחרור מצה"ל גרתי 3 שנים בניו יורק ועבדתי שם בגן ילדים. כשחזרתי לארץ למדתי בסמינר הקיבוצים לימודי הגיל הרך (גילאי 0-3 שנים) וגרתי בפרדס חנה שם הכרתי את סלע. עבדתי כגננת בגנון בקיבוץ גן שמואל כשש שנים. לאחר שעידן נולד עברנו לגור בקיבוץ רשפים (ליד הסבים). כיום מובילת בית התינוקות של קיבוץ בית אלפא. אוהבת לרקוד, לאפות ולבלות עם המשפחה.

נשמח להשתלב בחיי הקיבוץ, להיות שותפים ולהפוך לחלק מקהילת קיבוץ ניר דוד.

לחברים/ות שלום רב, אנחנו משפחת דגני בלכר - טל, גלי, רומי ונטע.
אנחנו גרים בניר דוד מזה 3 שנים ומאוד אוהבים את המקום והקהילה.

טל

אני ביתם של רמי ואסנת, גדלתי בניר דוד, ומאז שנולדה רומי ביתנו הבכורה, בחרתי לחזור הביתה ולגדל פה גם את ילדיי.

אני עובדת סוציאלית בהכשרתי ועובדת במקצוע זה כבר כ-10 שנים. בעלת תואר שני בעבודה סוציאלית ומדריכת סטודנטים מאוני' חיפה. בשנים האחרונות אני עובדת בעמותת בת עמי, והחל מהשנה אני מנהלת אזור צפון בתכניות ייחודיות לצעירים וצעירות שמגיעים מרקע של סיכון ומצוקה.

גלי

גדלתי בעמק, בקיבוץ בית השיטה. למדתי בטכניון הנדסת מכונות. בשנים האחרונות עובד כמנהל פרויקטים בחברת "ויורה" שמפתחת מכשירים רפואיים בתחום האסתטיקה.
אני מאוד אוהב את המקום, האווירה ותחושת הקהילתיות שקיימת כאן.

רומי

בת חמש וחצי תלמידה משקיעה וחניכה של רוקסנה בגן ניצן. אוהבת לצייר, לרקוד ולקפוץ בטרמפולינה.

נטע

בן 4 מגיע בכל בוקר ליהודית בגן רימון ואוהב מאוד לטבול את העוגיות בתה עם תחילת היום.
חובב נסיעה באופניים ובעיקר אוהב להתחרות בכל דבר עם אחותו הגדולה.

אנחנו כולנו מאוד שמחים לחיות בניר דוד, מרגישים חלק מהקהילה ומקווים להקים כאן את ביתנו.

וײנר

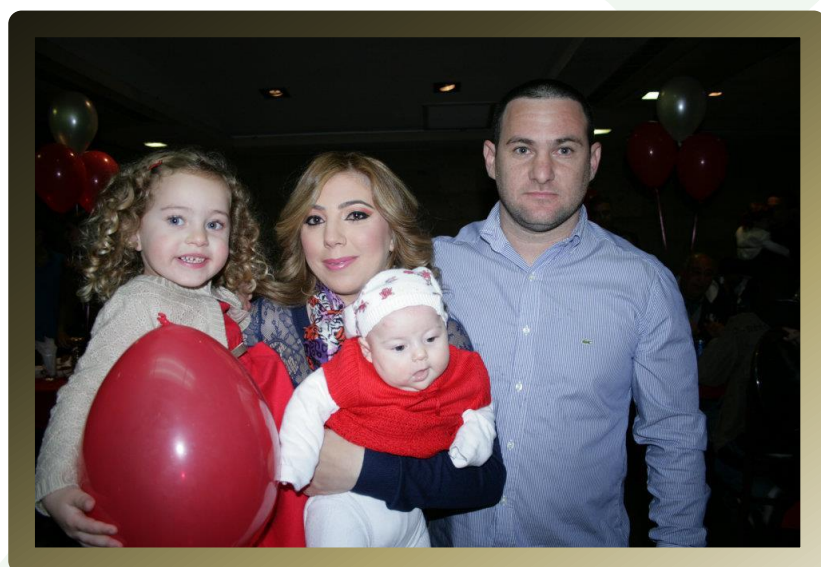
יואב וײנר בן 37, **נעמה** וײנר בת 34 מתגוררים בקיבוץ ניר דוד. הכרותינו החלה לפני 10 שנים ע"י חבר משותף, בעודנו גרים בתל אביב.

יואב עוסק בניהול ושיווק בגדי נשים בסיטונאות, ונעמה משמשת כרכזת פרויקטים במח' הנדסה במועצה אזורית עמק המעיינות.

לפני שבע שנים נישאנו, ואנו הורים גאים לשתי בנות מקסימות, בכורתנו **נועה-יעל**, נושקת לגיל 6 בובה אנושית, חברותית, מדהימה, חכמה, נבונה ואהובה.

איה בת שנתיים, סוכרייה אמיתית.. נבונה, ואהובה על כולם - מגדול ועד קטן.

לקיבוץ הגענו לאחר שנועה הגיעה לגיל שנה מתוך רצון עז להיות בקרבתה של המשפחה ומתוך הידיעה כי זהו המקום האידיאלי, הטוב, המוצלח והראוי לגדל את ילדנו בסביבה כה מגוונת ומדהימה.

זיו, יהודית ומתן

אנחנו גרים בקיבוץ ורואים בו את ביתנו (כבר כמה שנים)

אנחנו אוהבים את העמק (בעיקר בין נובמבר לאפריל)

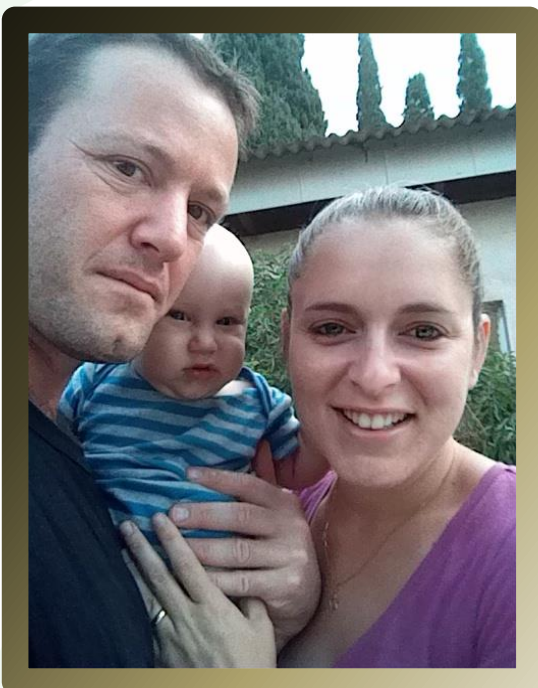
יהודית עבדה בגן ניצן, ועכשיו במשכן לאומנות בעין חרוד,

מתן עובד בפלרם של קיבוץ רמת יוחנן,

וזיו עובד אצל חיה בבית הדס.

התחביבים שלנו – לצייר, לשפץ אופניים ישנים ולתלוש עלים, בהתאמה.

חשוב לנו לגור בסביבה שקטה, סובלנית ומכבדת .

בועז, בן 37, נשוי ללירון ואב ל**יובל** (8), **עמית** (6) ו**נועם** (2).

יליד כרמיאל; חי בנir- דוד בשנתיים האחרונות, לאחר שבעבר גרנו בקיבוץ בין השנים 2002-2003 ואח"כ מ-2007 עד 2009.

לאחר שירותי הצבאי חייתי בת"א ולמדתי משפטים ומנהל עסקים במרכז הבינתחומי בהרצליה. לאחר נישואי ללירון המשכתי את לימודי במנהע"ס במכללת "תל- חי".

בשנת 2006 נכנסתי לתחום הבניין כאשר הפכתי לשותף בחברת בניה קבלנית.

בשנת 2011 פרשתי משותפות עסקית זו ופתחתי עסק עצמאי לניהול פרויקטים ופיקוח בניה- המתמחה במגזר הבניה הפרטית.

במקביל לעבודתי, אני משלים את לימודי בהנדסת בניין בהתמחות בתכנון (קונסטרוקטור); משרת בשירות מילואים פעיל כסמג"ד, בדרגת רס"ן.

התאהבתי בנir- דוד מיד כשראיתי את יופיו וגיליתי את ה"אסי" (כל זאת כמובן לאחר שהתאהבתי בבת הקיבוץ- לירון). החיבור הקהילתי לקיבוץ קרה לפני מס' שנים, כאשר התגוררנו בבית שבנינו בשכונת ההרחבה בבית השיטה. לקראת הלידה של בתנו הקטנה- נועם, החלטנו שאנו עוזבים את הבית הגדול והמרווח וחוזרים לנir- דוד, ללדת את בתנו ולגדל את ילדינו.

לירון (לשעבר שיפוני), בת 35, נשואה לבועז כ- 10 שנים ואמא ל-3 המקסימים שלו.

נולדתי, גדלתי והתבגרתי כאן, בנir דוד.

בצבא שירתי כמשקי"ת קישור ותפקדתי על תקן קצינה במשך תקופה ארוכה.

לאחר הצבא החלטתי לטעום קצת את ה"עיר הגדולה"- ת"א ולטייל בחו"ל. לאחר מכן חזרתי לקיבוץ והתחלתי ללמוד הנדסת תעשייה וניהול במכללת צמח ולאחר מכן המשכתי לתואר ראשון בכלכלה ומנהל עסקים.

בין לבין הכרתי את בועז, התאהבנו, התחתנו ולאחר כמה שנים נולדו לנו יובל, עמית ונועם.

כיום אני מנהלת רכש בחברת "ויורה", חברה המפתחת ומשווקת מכשירים מדיקלים וקוסמטיים ברחבי העולם.

לאחר נדודים בין כמה ישובים בצפון הבנו שהבית שלנו כאן בנir דוד, ואכן לפני כשנתיים ולאחר המתנה מפרכת התפנתה לנו הדירה המיוחלת להשכרה ומהערב הראשון הרגשנו סופסוף בבית!

עדי, 40

בנם של נאוה ושלמה מידה, חי בניר דוד כל חייו גם בתקופת הלימודים בתל חי.
בשנת 2000 נהיה תושב עד עצם היום הזה.
עובד כמתכנן בינוי ערים במשרד ערן מביל אדריכלים, לפני כן עבד 13 שנים במשרד א.ב.
מתכננים.

ובעל עסק פרטי לתכנון אדריכלי משנת 2006.

שרית, 38

הנדסאית אדריכלות במקצועה,
עובדת כשרטטת חשמל במחלקה הטכנית במפעל לייצור ארונות חשמל דב גלעד אוטומציה.
עלתה בגיל 5 מאתיופיה בשנת 1980.
הצטרפה כתושבת לניר דוד בסוף שנת 1999.

נישאו בשנת 2001 ולהם 3 ילדים:

יהלי, 11

תלמידת כיתה ו' בבית הספר רימון.

עמנואל, 7

תלמידת כיתה ב' בבית הספר רימון.

ותינוק חדש מהקופסא... שהצטרף זה עתה.

ערן (39) - נולדתי וגדלתי בניר דוד, בנם של שרה ושאל.

בצבא- שירתתי כמטיס מזל"ט, לאחר מכן המשכתי בלימודי תואר ראשון ושני בפיזיקה באוני' ת"א, ונמצא כעת בשלב כתיבת הדוקטורט בטכניון.

עובד בחברת קיונרג'י בעין חרוד איחוד כמנהל פרויקט מחקר ופיתוח של מנוע סטירלינג תרמו אקוסטי.

נטעלי (35) - נולדתי וגדלתי במסילות.

בצבא שירתתי כסמבצ"ית בחטיבת גבעתי וכמפקדת בקורס, ובהמשך למדתי לתואר ראשון בסוציולוגיה-

אנתרופולוגיה ומדעי הרוח באוני' ת"א.

בחמש השנים האחרונות מרכזת את היחידה למעורבות חברתית במכללה האקדמית עמק יזרעאל ומפעילה

סטודנטים במגוון פרויקטים חברתיים.

לאחר כעשר שנים משותפות במרכז הארץ החלטנו לחזור לעמק ולהקים בו את ביתנו, יחד עם ילדינו המקסימים-

הילה בת 4, ואלון עוד מעט בן שנתיים.

כששואלים אותי על השבילים "את בת קיבוץ?", אני תמיד חושבת לעצמי שהתשובה קצת מורכבת...

אני נכדתם של מריאן ורבקה ולדימרסקי ובתו של שלמה שליט. נולדתי בכלל במסילות, אבל בנר דוד גרתי 3 שנים נהדרות בילדותי, כחלק מקבוצת "נשרים". ביום בו עזבתי את הקיבוץ עם הורי למושב יעד, הבטחתי לעצמי שעוד אשוב לגור כאן.

ואכן לפני 6.5 שנים חזרתי לקיבוץ יחד עם בני משפחתי:

אמיר - גדלתי במושב יעד שבמשגב, שם גם הכרתי את גלי (אנחנו ביחד מגיל 16...), לאחר שירות צבאי בצנחנים הייתי קב"ט ומאבטח בשגרירות ישראל בקונגו ופריס. כשחזרנו לארץ למדתי בשנר הנדסת תוכנה, אבל כשהבנתי שזה לא בשבילי פנייתי ללימודי רפואה סינית ומאז אני בתחום. בשש השנים האחרונות אני מטפל בשיאצו במרפאת כללית מושלם בעפולה ובקליניקה שלי בנר דוד, אני מטפל בדיקור סיני, שיאצו ועוד טכניקות מתחום הרפואה המשלימה.

גלי – בזמן שהותינו בשליחות בחו"ל למדתי תואר ראשון באונ' הפתוחה ובהמשך סיימתי גם תואר שני במנהל עסקים. מאז שנת 2000 אני עובדת בתחום משאבי אנוש. בעמק הייתי שותפה לצוות שהקים את מרכז התעסוקה "מעברים" וב-3.5 השנים האחרונות אני מנהלת משאבי אנוש בביו-בי שדה אליהו.

רעי – אני בן 10.5 תלמיד ב"ס רימון בכיתה ה' ואני משחק כדורסל בגלבוע-גליל. בקיבוץ אני הכי אוהב את האסי.

מתן – אני כמעט בן 7, התחלתי השנה כיתה א' בב"ס רימון. בקיבוץ אני הכי אוהב סוסים!

יעל – אני בת 4.5, שנה ראשונה בגן ניצן. אני הכי אוהבת לטייל בפארק המעינות.

אנחנו מרגישים כאן בבית, חלק מקיבוץ עם עבר מפואר וקהילה צומחת ומתפתחת ואנו שמחים שיש לנו האפשרות לבנות כאן את ביתנו ומשפחתנו. תודה.

יעל, בת 37, בת לריק וענת מגס.

נולדתי וגדלתי בקיבוץ ניר דוד.

לאחר סיום שרותי הצבאי וטיולים בחו"ל, בחרתי בלימודי שיאצו ורפואה סינית ועסקתי בתחום כמה שנים.

בבית"ס לשיאצו הכרתי את גיא ומאז אנחנו יחד.

לפני כ-5 שנים חזרנו לקיבוץ והתחלנו לבנות את חיינו כאן. בהתחלה הרגשתי קצת מוזר להסתובב שוב במדרכות

הקיבוץ אך מהר מאוד חזרה אליי תחושה חזקה של שייכות ובית.

ב-3.5 השנים האחרונות אני עובדת בחברת ביו-בי שדה אליהו בע"מ.

התפקיד אדמיניסטרטיבי וכולל אחריות בתחומי יבוא/יצוא, רכש, לוגיסטיקה ושרות לקוחות בארץ ובחו"ל.

גיא, 39.

נולדתי וגדלתי בתל אביב.

לאחר שירות צבאי וטיול ארוך בדרום אמריקה התחלתי בלימודי שיאצו ורפואה משלימה.

במהלך השנים הבאות הגדלתי והעשרתי את הידע ברפואה משלימה ועבדתי בבתי חולים, בתי ספר וכמייעץ תזונה

בחנויות טבע.

היום אני עצמאי, בעל חנות טבע "כליל הטבע" בעפולה.

תמיד אהבתי ועסקתי בספורט כך שאני מאוד נהנה לשחות, לרוץ ולרכב על אופניים בסביבה (כשהזמן מתאפשר לי)

לפני כ-4.5 שנים נולד **נבו** (בוגר גן רימון) ושנתיים לאחר מכן הצטרף **עומר** (גן כלנית).

אנחנו חיים בקיבוץ כתושבים כבר 5 שנים ומאוד נהנים מהטבע, השקט, הפעילויות החברתיות והאנשים.

גבי, עינב, יותם, עדן וסיון (ולואי, החתול). חיים בניר דוד משנת 2005.

יותם בן 13, תלמיד כיתה ז' בבי"ס גאון הירדן, משחק כדור-סל ומנגן בסקסופון.

עדן בת 8, תלמידת כיתה ג' בבי"ס רימון, רוקדת בלט וג'ז ומשחקת כדור-סל.

סיון בת 3, חניכת גן רימון, ומנהלת את העולם.

גבי עוסק בראיית חשבון, בעל משרד עצמאי.

עינב למדה משפטים, עבדה כעו"ד בפרקליטות וכיום שופטת.

דני אשכנזי,

נכד לנח ובת עמי אשכנזי ממקימי תל-עמל, ואחיין של יוני צין נולדתי וגדלתי בניר-דוד. אב **לגיוֹרא**, **דפנה ואמיר** (תלמיד י"ב בגאון הירדן) ומתגורר כתושב בניר דוד מ-2003. בעשרים השנים האחרונות אני עובד בטאווֹר סמיקונדוקטור במגוון תפקידים ובחמש השנים האחרונות בתפקיד סמנכ"ל מכירות האחראי על המכירות במזרח אסיה. למרות השהיות הממושכות בחו"ל ברצוני להשתקע בניר-דוד ולהשתלב בקהילה כפתרון קבע.

תודה, דני

גיל כץ

תושב חיפה חי בזוגיות עם עדי 12 שנה ואב **לנועה** בת 4.5 **ועמית** בן חצי שנה.

בן 36, נולדתי וגדלתי בחיפה כל חיי מלבד תקופת הלימודים בה התגוררתי בכרמיאל ושם גם פגשתי את עדי.

אני מהנדס אלקטרוניקה ועובד כתשע שנים בתחום.

כיום אנו מתגוררים בחיפה ועובדים שנינו, בחברת אלביט באזור התעשייה הדרומי בחיפה (מת"מ) עמית ונועה הולכים לגן אשר נמצא ע"י מקום העבודה כך שבסך הכול אנחנו מרוצים ממצבנו הנוכחי.

למרות שהכול נראה מאוד נוח ונעים, אנחנו שואפים להתקדם לדירה בבעלותנו ולעבור לגור בקיבוץ, את הקיבוץ אני מכיר מאז שהכרתי את עדי ואנחנו מקפידים להגיע לביקור לפחות כול שבת שנייה. אנחנו נוהגים להשתתף בפעילויות הקהילתיות ובאירועים הנערכים בקיבוץ ומרגישים כחלק מן המקום.

עדי מגס

תושבת חיפה בת לענת וריק מגס חיה בזוגיות עם גיל ואם לנועה בת 4.5 ועמית בן חצי שנה

נולדתי וגדלתי בקיבוץ, לאחר השירות הצבאי וטיול בחו"ל, למדתי הנדסת אלקטרוניקה במכללת אורט בראודה בכרמיאל שם פגשתי את גיל. לאחר סיום הלימודים עברנו להתגורר בחיפה משיקולי נוחות וקירבה למקומות העבודה של שנינו.

אני עובדת בחברת אלביט מערכות כמהנדסת אלקטרוניקה.

למרות שאני מתגוררת בחיפה כעשר שנים אני מרגישה כבת ניר דוד וכאילו מעולם לא באמת עזבתי את הקיבוץ. אנו רוצים להקים בית בקיבוץ ולחיות את חיינו בקהילה ערכית ומשפחתית שבה נרגיש תחושת שייכות.

אמיר

בן של מאיר גלמן ורחלי ששון, בן 35 ובן קבוצת "שיזף". אחרי שירות צבאי ביחידת מגלן עבדתי במשך מספר שנים בגד"ש-מטע בקיבוץ וטיילתי בחו"ל, לסירוגין. בשנת 2003 יצאתי מהקיבוץ ללימודים בפקולטה לחקלאות ברחובות. המשכתי ללימודי תואר שני במכון ויצמן למדע, שם אני משלים בימים אלה את לימודי הדוקטורט בתחום הביולוגיה של התא. עם סיום לימודי אני מצפה להשתלב בחברה מתחום התעשייה הביולוגית/ביוטכנולוגית באזור הצפון. גם אחרי 10 שנים מחוץ לקיבוץ אני מרגיש שזה הבית שלי ובאופן טבעי אני מחכה לחזור אליו ולבנות בו את ביתי.

הילה

בת 34, נולדתי וגדלתי בכפר סבא. בצבא הייתי מ"כית בנים ולאחר מכן קצינת ניהול בחיל האוויר. אחרי השירות טיילתי בדרום אמריקה, שם פגשתי את אמיר. בשנים 2002-2005 למדתי ניהול מערכות בריאות באוניברסיטת בן-גוריון בבאר שבע. בין השנים 2006-2012 עבדתי כדיילת אוויר בחברת אל-על ובמקביל הוכשרתי כמדריכת כושר גופני ולאחר מכן כמורה לחינוך גופני. היום אני מורה לחינוך גופני ומחנכת בחטיבת ביניים "שרת" בכפר סבא. מקדישה זמן רב ואהבה רבה לריצות למרחקים ארוכים. ב 12 השנים האחרונות ביקרתי אינספור פעמים בניר דוד וההחלטה לעבור לגור בו הייתה רק עניין של זמן. אני מצפה למעבר בהתרגשות ובשמחה.

בחמש השנים האחרונות אנחנו גרים בכפר סבא, אחרי חמש שנות מגורים ברחובות. **נגה** בת שנתיים ואנחנו מצפים ללידת בתנו השנייה בינואר הקרוב.

עמרי (36), נולדתי בניר דוד, ברב שנות נעורי עבדתי בלול ומגיל 25 ועד היום עובד במדגה ניר דוד, היום אני מנהל התחזוקה של המדגה. למדתי חשמל לפני שש שנים וזה המקצוע השני שלי.

שולי (36) בת קיבוץ בית אלפא, מתגוררת בניר דוד כבר 10 שנים. בעלת מספרה בקיבוץ.

אנחנו מכירים מגיל 12, מהמוסד החינוכי "גלבוע", ביחד כזוג מגיל 23. גרנו שנה בתל אביב, טיילנו במזרח ולאחר מכן חיינו שנה בבליה. מבליה חזרנו בהריון מתקדם עם רנה ביתנו הבכורה לשנה של ניסיון בקיבוץ ניר דוד שנמשכה עד היום. משנה לשנה התחזקה אצלנו ההבנה שניר דוד זה הבית.

רנה, 10, תלמידה כיתה ה' בבית הספר רימון. אוהבת להשתתף במופעים וחגים.

סיוון, 6, בוגר בגן ניצן. אתלט מצטיין.

אלי, 3, גן רימון. ילדה צחקנית ושטותניקית.

שלום לכולם

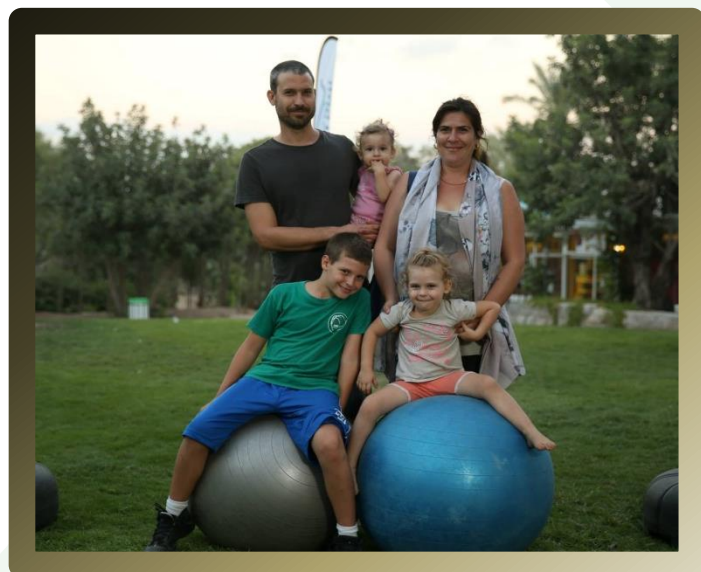
ארנון רב טל, 38, בנם של אלי ז"ל ועמירה רב טל. נולדתי וגדלתי בניר דוד. אני עובד בחברת ריקור בעין חרוד. מגדל את שלושת ילדי ואחראי בלעדי על הכביסה בבית. למדתי במשך שלוש שנים טכניקת אלכסנדר.

נוהר רב טל, 37, ילידת ירושלים ואמא של אותם השלושה. את ארנון הכרתי בניו-יורק במאה הקודמת ואנחנו נשואים עשר שנים. את עבודתי הראשונה אין צורך להציג רק אציין שאני אוהבת אותה מאוד. בחצי המשרה השנייה שלי אני אחראית על תפעול המשרד של "רוח ים" - ראו אצל יואב ויסיקה להב. **אביתר, 8.5** – נולד בירושלים והגיע לקיבוץ לפני כמעט חמש שנים. תלמיד כיתה ג' בבית הספר רימון. משתתף נכון לכתיבת שורות אלו בחוג היפ הופ, כדורגל ותופים. אוהב להתערב עם אמא שלו, להפסיד ולעשות כלים בתמורה.

אביגיל, 4.5 – אביגיל היא ניר דוידניקית מלידה. מלאת שירים וסיפורים, כרגע מתעמקת באותיות ושירי קיבוץ.

אחינועם, 1.5 – נינה המתוקה נמצאת בפעוטון הדס, למרות גילה הצעיר יש לה דעה מוצקה על החיים והיא הכי אוהבת טיולי אופניים עם אבא.

אנחנו מרגישים בניר דוד בית ויותר מזה מה אפשר לומר?

יואב (39)

נולדתי, גדלתי וחונכתי בקיבוץ ניר דוד. דור 3 בקיבוץ.

נשוי לאורלי ואב ליונתן ונגה (תאומים).

לאחר סיום לימודי במוסד חינוכי גלבוץ התגייסתי לצה"ל לשרות מלא בהנדסה קרבית כלוחם ומפקד.

עם סיום שרותי הצבאי חזרתי לקיבוץ לעבודה במדגה כחלק ממסלול צעירים. בהמשך עבדתי כבמב"ח וחסכתי כסף לטיול בחו"ל.

לאחר הטיול התגוררתי לסירוגין בקיבוץ ובמרכז עד שעברתי לכפר יחזקאל. בתקופה זו, במקביל לעבודה גם למדתי הנדסאי תעו"נ.

ב 2008 חזרתי שוב להתגורר בקיבוץ אך הפעם, עם אורלי, זוגתי הטריה דאז - אשתי ואם ילדיי כיום.

מאז עבדתי בחברת "ריקור מערכות קריאוגניות" כ 5 שנים (עין חרוד איחוד), לאחר מכן חזרתי קצת למקורות לתחום הדגים בחברת "רוח ים".

כיום אני עובד בחברת הזנק שמפתחת מערכות לייצור אנרגיה חלופית בשם Qnergy.

כאן נולדתי ובגרתי, כאן התחתנתי, כאן נולדו לי ילדי, כאן הוא בית משפחתי.

אורלי (42)

נולדתי וגדלתי בערד, להורים בני קיבוץ כפר מנחם.

נשואה ליואב, אמא לנגה ויונתן, תאומים בני 3.5.

עם סיום לימודי התיכונים התגייסתי לצבא, ושרתתי כפקידת לשכה.

לאחר הצבא, פניתי ללימודים אקדמיים, יחסים בינ"ל ומדעי המדינה באוניברסיטה העברית בירושלים.

לאחר הלימודים עבדתי במספר מקומות - כימיקלים לישראל, קודאק וחברת אביב.

במקביל, למדתי לתואר שני במנהל עסקים, בקריה האקדמית אונו.

בשנתיים וחצי האחרונות, אני עובדת במחלבת אלון תבור של תנובה כמנהלת מצוינות תפעולית.

בין לבין נסעתי מספר פעמים לטיולים בחו"ל, בעיקר במזרח הרחוק. הארוך שבהם היה טיול של כחצי שנה להודו, אליו נסעתי לבדי.

לפני כ-6.5 שנים הכרתי את יואב בן זוגי, ולאחר חצי שנה של יחסים מרחוק (גרתי ברמת גן), החלטנו לעבור לגור יחד, בניר דוד.

מאז התחתנו, נולדו לנו 2 ילדים מקסימים, העמקנו את הקשר למקום, ואנחנו רוצים להקים ולבנות כאן ביתנו.

רן (1.5), גיל (5), יעל ואיל

עברנו לגור בקיבוץ לפני 4 שנים. לפני כן, גרנו במושב אלישמע שבשרון. כשגיל, היה בן שנה וחצי, החלטנו, לעבור לניר-דוד ולהמשיך את חיינו פה. רן וגיל מאוד אוהבים להאכיל את החיות (על סוגיהן השונים), ביקור טרקטורים, טיול לאורך הנחל תוך האכלת הדגים ולשחות באסי. ומעל הכול הקרבה לסבים, לשאר המשפחה ולחברים, הופכת עבורנו את חווית החיים בניר דוד למלאה ונפלאה.

איל

נכד לחשק ומלכה ממקימי תל-עמל ובן לצילי וספי פרי. נולדתי ב 1969 בקיבוץ וגדלתי בקבוצת שחף. בצבא שירתתי כקצין בחיל השריון בחטיבת 188. לאחר טיול ארוך באפריקה, צפון אמריקה וניו-זילנד חזרתי לקיבוץ ועבדתי באחזקה של המדגה.

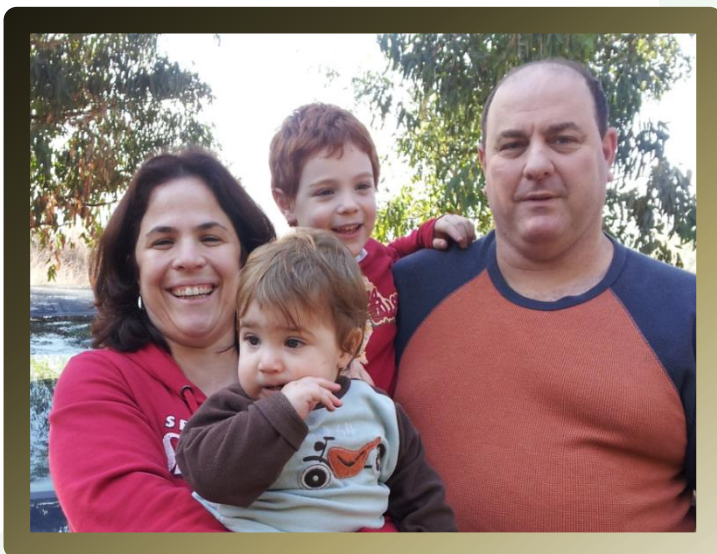
מאז שסיימתי לימודי תוכנה באוניברסיטת ת"א, אני עובד בתפקידי ניהול שונים בתחום. עבדתי במגוון חברות, החל מסטרטאפים קטנים ועד חברות ענק כמו סאן-דיסק ומיקרוסופט. בין היתר הייתי שותף לקבוצת הפיתוח של ה DiskOnKey ולניהול קבוצות פיתוח של עשרות מהנדסים ואנשי בדיקות בארץ ובחו"ל. כיום אני מחלק את הזמן בין עבודה בסטרטאפ בתחום אבטחת מידע לסמארטפונים, הקמת מיזם פרטי וייצוג הבנים בפרויקט הקליטה.

החזון שלי הוא להקים בית-תוכנה בעמק ולהביא תעשיית תוכנה לאזור.

יעל

נולדתי בשנת 1976 וגדלתי בחולון, אחות ל-2 אחים. למדתי בתיכון במגמה ריאלי-פיסיקלית, ובצבא הייתי קצינת ת"ש. המשכתי לאזן את התחום ה"רך" עם התחום ה"קשיח" - הנדסה בתואר הראשון, מנהל עסקים בהתמחות במדעי ההתנהגות בתואר השני ולבסוף רפלקסולוגיה. עבדתי באינטל במשך שבע שנים וכשעזבתי הלכתי לעבוד בעמותה לקידום נשים יזמיות.

לאחר שחזרנו לקיבוץ, היה לי חשוב למצוא סביבה שכיף לעבוד בה, שתאפשר לי ליישם את יכולותיי ובנוסף, שתהיה קרובה לבית. לשמחתי, התחלתי לעבוד בחברת ביו-בי בקיבוץ שדה אליהו. חברה קטנה באווירה משפחתית, שם אני מקימה תפקידים חדשים שתורמים לצמיחת החברה ולפיתוח האישי שלי. התחלתי כמנהלת מערכות מידע וכיום אני מנהלת מחלקת תהליכים ופרוייקטים בחברה, שם אני מנהלת פרוייקטים אסטרטגיים בארגון ומלווה מחלקות שונות בייסוד תהליכי עבודה וניהול נכונים יותר.

עופרי בת 38 ילידת הקיבוץ מנהלת משאבי אנוש בחברת "קיימא".

ארנון בן 35 יליד קיבוץ שלוחות התחנך בשדה אליהו. שירות קרבי בסיירת צנחנים עובד כמורה לחנ"ג בבית הספר מקיף דתי בבית שאן ומאמן כדורעף בבתי הספר גאון הירדן ודקלים.

יובל בת 6 בכיתה א ברימון וירדן בת 3 בגן כלנית .

גרים בקיבוץ משנת 2004 לפני כ 7 שנים התחתנו ומאז קבענו את בתינו בקיבוץ.

אנחנו משפחת לסקי - תום (3), מור(1), דפנה ונרי

בשנים האחרונות אנחנו גרים באמסטרדם. בחרנו לחזור ל"עמק" ול"נחל" כי כאן אנחנו מרגישים בבית. בית מבחינתנו - משפחה, חברים, נוף, ללכת יחפים, חום, אהבה. בקיצור, כל מה שאין לנו בהולנד.

דפנה לסקי (רפמן), 34

נולדתי וגדלתי בקיבוץ.

לאחר לימודי תואר ראשון בסייעוד התחלתי את הקריירה שלי בבית החולים כרמל (חיפה) כאחות במחלקת ילדים. אחרי שלוש שנים האהבה ניצחה לשמחתי את הקריירה והצטרפתי לנרי באמסטרדם. בשנים הראשונות בהולנד עבדתי במפעל במחלקת רכש יחד עם נרי. בשנה האחרונה אני אמא במשרה מלאה שחלק גדול מזמנה חושבת "נו... מתי חוזרים לארץ".

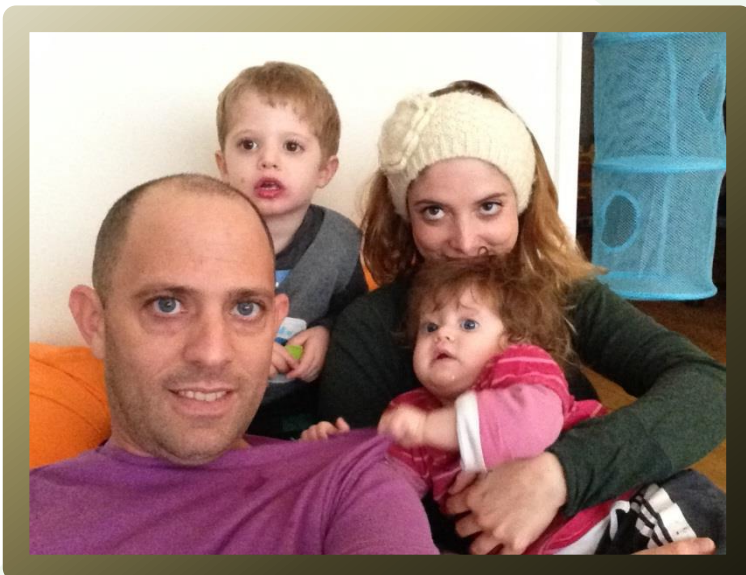
נרי לסקי

נולדתי וגדלתי בעין חרוד איחוד.

לאחר 6 שנים בצבא וטיול באפריקה נסעתי לאמסטרדם להצטרף לעבוד בתור עובד מחסן בחברה קטנה (2 אנשים :-). בבעלות משפחתית. עם הזמן החברה כבר לא כל-כך קטנה ואני כבר לא עובד במחסן אלא מנהל את המפעל שהקמנו.

אחרי 9 שנים בהולנד, כמו דפנה גם אני קלטתי את המסר - "אין כמו בבית".

כולנו כבר מחכים לחזור לארץ. לחזור הביתה.

תומר מורגן – בן 35

אלה (פרג) מורגן – בת 33

שני – בן 3 חודשים

קצת עלינו...

שנינו נולדנו וגדלנו כאן בניר דוד, מכירים כל שביל, כל אבן וכל אדווה באסי...

אחרי סיבוב של כל אחד מאיתנו לחוד בעולם הגדול ועוד סיבוב ביחד באזור השרון הבנו שביתנו הוא בניר דוד ופה אנו רוצים לחיות ולגדל את ילדינו.

תומר הוא הנדסאי חשמל ובקרה ועובד במפעל טיב טירת צבי.

אלה עובדת במשרד רו"ח בועז מקלר כמנהלת פרויקטים של מיצוי זכויות מול המוסד לביטוח לאומי, משרד הביטחון וכו'.

לחברי/ות קיבוץ ניר דוד שלום רב!
מי אנחנו?

קרין רבינוביץ', בת 28, ילידת הקיבוץ.
בשנותי הצבאי הייתי רכזת כ"א בבית ספר למודיעין שדה.
לאחר השחרור ססתי לארה"ב שם עבדתי כארבע שנים במכירת מוצרי ים המלח וניהלתי אזור.
כשחזרתי לארץ גרתי בתל אביב שנה, שם עבדתי בגיוס עובדים למכירת מוצרי ים המלח.
לאחר מכן, עברתי לגור בקיבוץ כפר עזה שבדרום ולמדתי תואר ראשון במכללת ספיר בניהול המשאב האנושי
שם הכרתי את יואב, בן זוגי.
מיד לאחר סיום התואר התחלתי לעבוד בסניף מיקור החוץ של חברת ManpowerGroup Solutions
הממוקמת באינטל בקרית גת ושם אני עובדת עד היום כיועצת השמה.
אני מאוד אוהבת את העבודה שלי, האינטראקציה עם האנשים, הצורך ביצירתיות וביחסי אנוש.

יואב מרום, בן 30, יליד הישוב עומר.
בשנותי הצבאי שירתי בחיל האוויר בתור לוחם נ"מ.
לאחר השחרור טיילתי כחצי שנה בדרום אמריקה.
לאחר הטיול למדתי תואר ראשון במחלקה להנדסת מערכות תקשורת באוניברסיטת בן-גוריון.
לאחר לימודי עבדתי בתור מהנדס בדיקות בחברת ECI.
כיום התחלתי לעבוד בחברת מלאנוקס בפארק ההייטק ביוקנעם.

למה ניר דוד?
החלטנו שזה המקום בו נרצה להקים בית, משפחה ולגדל בו את ילדנו.
אנחנו רוצים להצטרף לקהילת הקיבוץ בגלל אופי הקהילה, חיי הקהילה המגוונים והפעילים, הגיבוש, היופי של
המקום והאווירה הנינוחה.
קהילת ניר דוד זוהי קהילה שלדעתנו כוללת ערכים ומוסר רבים שאנחנו מתחברים אליהם הן בהתנהלות בין
אדם לחברו והן בחינוך הילדים ונשמח להיות חלק פעיל ממנה.

יסיקה: נולדתי בדרום שבדיה לפני 42 שנים. שם גדלתי וסיימתי לימודי כאחות סיעודית.

כאשר הגעתי לקיבוץ לראשונה בשנת 1991 ידעתי שזה כנראה יהיה ביתי. אחרי 5 שנים, כשחזרתי לביקור לכבוד חתונתם של זיו ואייל עדי, פגשתי את יואב על הגשר הכתום ומאז אנחנו ביחד.

בקיבוץ הספקתי לעבוד מספר שנים בבית הבריאות וכיום אני עובדת בחברת רוח-ים, אותה הקמתי ביחד עם יואב.

יואב: נולדתי כאן לפני 40 שנה ומאז זה ביתי. מעולם לא היו לי ספקות כי זהו המקום הטוב עלי אדמות בשבילי.

במהלך השנים הספקתי לעבוד במגוון תפקידים במדגה, לסיים תואר ראשון בביולוגיה ותואר שני במנהל עסקים ולהקים, ביחד עם יסיקה, את חברת רוח-ים העוסקת בגידול דגי נוי ודגי מאכל ושיווקם לשוק המקומי וליצוא. בחברתנו אנו רואים כערך עליון העסקת בני המקום ומעסיקים כיום 12 עובדים, כולם בני הקיבוצים בעמק.

במילואים אני משרת כסרן בהגמ"ר.

נח וגפן ממלאים תפקידים בבית ספר רימון ו**שקד** נהנית עדיין אצל רוקסנה בגן ניצן.

לחברים שלום

עפרה שוורץ, בת לנטע ודדה ואחות לאיתי ועידו.

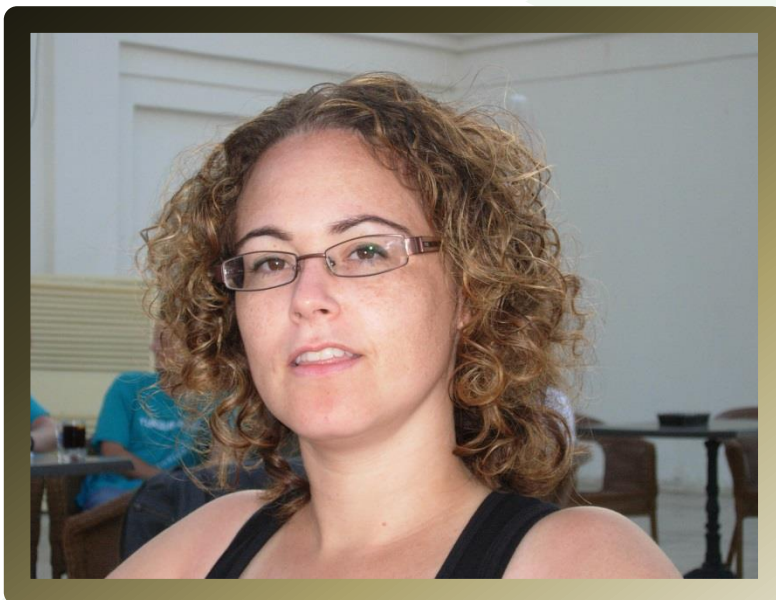
בצבא שירתתי בחיל הים. לאחר הצבא נסעתי ל"טיול הגדול" לארה"ב ודרום אמריקה.

סיימתי תואר במדעי המדינה ולימודי תעודה במנהל עסקים.

מתגוררת בקיבוץ גבת כ-7 שנים.

בשנים האחרונות אני עובדת במחלקת השיווק של חברת תאורה הממוקמת בנצרת עלית.

אני רואה את ביתי בנר דוד

אוסנת בת 56 מקיבוץ ניר דוד, "עירונית" מאז, 1998, אם ל-2. דיאטנית קלינית, בעלת תואר שני בבריאות הציבור מאוני' חיפה, מומחית לטיפול בהפרעות אכילה, מאמנת אישית וקבוצתית לתזונה, עוסקת בטיפול בהפרעות אכילה במרפאת "הכללית" בעפולה, במרכז הרפואי רמב"ם ובמסגרת קליניקה פרטית בקרית טבעון. מאמנת באופן אישי וקבוצתי בשיטת NLP (בעלת תעודת NLP Master)

משה בן 55 יליד ת"א, אב ל-3, מהנדס אלקטרוניקה בוגר הטכניון, ניהל במשך 17 שנים את המחלקה לאלקטרוניקה במכללה הטכנולוגית בסמ"ת בטכניון. בעל עבר עשיר בחינוך, הוראה והכשרת הנדסאי אלקטרוניקה ומחשבים, עוסק בשנים האחרונות בפיתוח בעיקר בתחום המיכשור הרפואי. חובב בעלי חיים, מגדל ומטפח דגי-נוי וציפורים ועוסק בשעות הפנאי בנגרות ואומנות בעץ.

והילדים –

לאחר תום שירות החובה בצבא התגייס **אהוד** (רבין) לשירות קבע.

רז רבין – לאחר ש"ש ושירות לאומי בפנימיה לילדים חוסים – יצאה רז לטיול הגדול.

שיר פריימן (נודלמן) בת 27, נשואה לאופר ואם ל-2 בנות מקסימות והשלישי בדרך.....

ניצן ("ילדת הסנדוויץ'") נודלמן בת 23, לומדת סיעוד באוניברסיטת חיפה.

אדר נודלמן בן 15½ תלמיד תיכון בחיפה.

לחברי קיבוץ ניר דוד שלום,

אני **גיל טובין** בן הקיבוץ (בן 33), לפני כ- 10 שנים עזבתי את הקיבוץ בעקבות אהבה, אני נשוי לליאת ויש לנו שני ילדים מקסימים **עמית (5) וענבל (2.5)**, בו בזמן רכשתי מקצוע וניסיון בתחום העיצוב תעשייתי.

אני שמח לחזור לקיבוץ שבו גדלתי והתחנכתי, ולהעניק לילדים שלי את הערכים והאיכות חיים שאני מאוד אוהב.

אני **ליאת** (בת 36), הכרתי את גיל בזכות אושרית (חברתי ואחות של גיל) במסיבת פורים שמחה מאוד בקיבוץ, היה קל מאוד להתאהב בקיבוץ היפיפה, בחגיגות החגים ובפעילויות לילדים ולמבוגרים. הנני פיזיותרפיסטית והידרותרפיסטית, בעברי הייתי שחינית ושחקנית כדור מים בנבחרת ישראל.

אנו רואים בחזרה לקיבוץ הזדמנות וזכות גדולה להעניק לילדינו ולנו חיים בקהילה משותפת.

לחברי ניר דוד שלום, אנחנו משפ' קוצר-כהן, הגר בת 32, עומר בן 36 וענבר בת שנתיים וקצת.

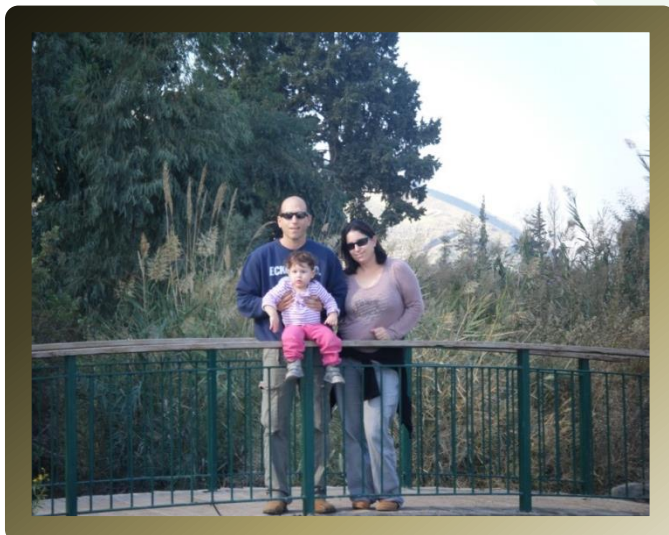
הגר - בת לציון ואתי קוצר. התחנכתי במוסד חינוכי גלבע, בצבא שירתתי בחיל אוויר. התחלתי לרכב על סוסים עוד בילדותי ב"בית ספר לרכיבה ניר דוד". לאחר השירות הצבאי עבדתי בחוות שונות בארץ ובעולם. כיום מדריכת רכיבת ספורט ורכיבה טיפולית. עובדת כאחראית גידול יונקים ברפת מולדת. אוהבת בעלי חיים ואת אורח חיי הקיבוץ.

עומר - אני בן קיבוץ שמרת. בצבא שירתתי בחיל הים. לאחר הצבא למדתי תואר ראשון במדעי הצמח בחקלאות בפקולטה לחקלאות ברחובות. עם סיום למודי עבדתי כאגרונם בחברת "חישתיל". תוך כדי עבודתי למדתי לתואר שני במנהל עסקים באוניברסיטת בן גוריון בב"ש. כיום אני עובד כמנהל מקצועי בפרוייקט חקלאי בסין ומקווה לסיים את בניית הבית בניר דוד ולהשתקע בקיבוץ ביחד עם משפחתי.

ענבר - אני בת שנתיים וקצת.. מתחנכת בגנון כלנית אצל סגל המקסימה. אני אוהבת להתנדנד בנדנדות (בעיקר של יום הילד), לרוץ ולקפוץ ואת הסבים בקיבוץ.

כמובן שלא נשכח גם את טריפל הסוס הגזעי שלנו (גר בחפציבה) וליצי' כלבתנו הנאמנה.

וכולנו נשמח להשתלב בחיי הקיבוץ, להיות שותפים ולהפוך לחלק מקהילת קיבוץ ניר דוד.

גל, ענת והאפרוחים רות, עמנואל (אחים תאומים בני שנתיים וחצי) ואחותם הקטנה נעמי בת השנה. לאחר שנים של נדודים בין חיים בצפון הארץ למרכז חיים אנו היום בקיבוץ ניר-דוד. גל יליד קיבוץ רשפים שבעמק וענת בת קיבוץ ניר-דוד ובתם של דן ואילנה פונרו.

הכרנו ב-1998 כאן בעמק ולאחר תקופה קצרה הצפנו מהעמק לכיוון חיים סביב מכללת תל חי שבעמק החולה לשם מימוש שנות לימודים והתנסות מקצועית. גל בתחומי הביולוגיה וענת שסיימה לימודי עיצוב פנים ואדריכלות המשיכה לרכישת מקצוע נוסף בלימודי חינוך מיוחד ופסיכולוגיה. כעבור 8 שנים בצפון ולאחר שגל סיים את התואר השני וענת מיצתה את יכולות ההתפתחות בתחום עיצוב חנויות בצפון הארץ, הדרמנו למרכז הארץ לשם מימוש לימודי הדוקטורט של גל במכון ויצמן למדע במחלקה לאימונולוגיה, ועל מנת לטעום קצת מחיי הכרך.

לשנינו היה ברור שעם הולדת ילדינו נחפש את דרכנו חזרה אל האדמות ונופי העמק המוכר בו גדלנו שנינו. אנו חיים מזה שנתיים וחצי כאן בקיבוץ ניר-דוד ונהנים עם ילדינו ממרחבים קסומים, טבע, אנשים טובים ומשפחה תומכת וקרובה. אנו שמחים שניתנה לנו ההזדמנות להיות חלק מהקהילה המתחדשת כאן בקיבוץ ורואים בקיבוץ את ביתנו להמשך התפתחות וצמיחת משפחתנו באווירה נעימה של חיי קהילה, כבוד לאדם, לאדמה ולסביבה בה אנו חיים.

שמי **עמרי פונרו**, בן 29 בן הקיבוץ

מסיים בימים אלה לימודי תואר ראשון בהנדסה ביו- רפואית בטכניון.

לאחר סיום לימודי במוסד "גלבוע" יצאתי לשנת שירות כמורה זאטוטים במסגרת פרויקט אומ"ץ ומדריך בתנועת הנוער.

התגייסתי לצבא במסגרת גרעין נח"ל כלוחם בגדוד 50.

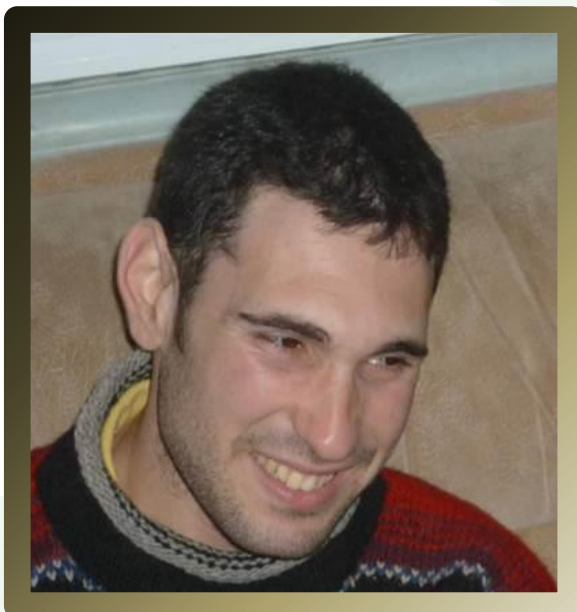
לאחר השחרור חסכתי למימון לימודי בעבודת "גובה" (חיפוי אבן על רבי קומות) ומשם המשכתי ישר לטכניון.

במהלך לימודי נוצר קשר מיוחד עם הקהילה היהודית באיסטנבול אשר הוביל לקריירה קצרה שכללה הדרכת הנוער שם והכנתו למבחן פסיכומטרי בישראל.

היום לקראת סיום התואר בחרתי להצטרף למסגרת המתחדשת כאן בתל-עמל, משום שכאן אני רוצה לקבוע את מרכז חיי לבנות את ביתי ובבוא היום להקים משפחה.

בקיבוץ אני מוצא שילוב מנצח הכולל את המשפחה המורחבת עם החופש והביטחון שהילדות כאן מקנה, מרחבים פתוחים ומסורת של חיי קהילה שיתופית

לסיכום, אין טבעי מהבחירה בתל עמל וזה עוד לפני שאמרתי מילה על האסי שלנו.

אנחנו משפחת בן-גיאת מבקשים להתקבל לחברות, לגור ולחיות בניר דוד, ולהפוך לחלק מהקהילה. בשביל שתוכלו להכיר אותנו כתבנו כמה מילים על עצמנו.

יניב

נולדתי בשנת 1973 בניר דוד. בן לתמרי ויגאל ונכד לרינה וזאב שדמי, את כל חיי חייתי כאן בקיבוץ, בן קבוצת נשרים, משם למוסד ואחר כך לצבא, בצבא הייתי מ"פ שריון והשתחררתי ב-1997. בשנת 2000 הקמתי את "נופית" (חברה לשירותים מוניציפאליים) אותה אני מנהל עד היום. במקביל עבדתי 4 שנים בחינוך בקיבוץ כמדריך של המוסדניקים. אני מאד אוהב את הקיבוץ, טבע, חברים וכמובן משפחה.

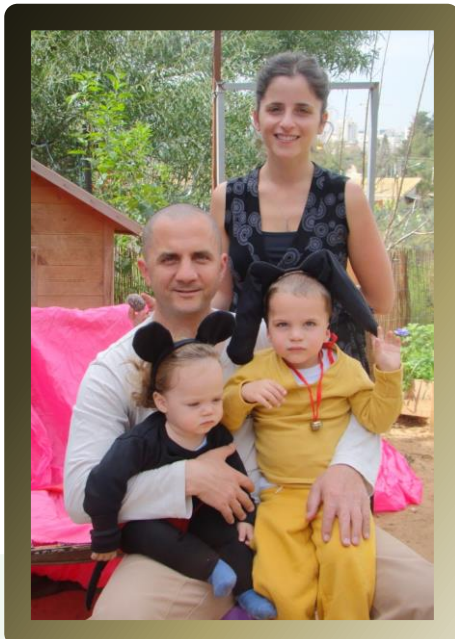
חוה

נולדתי בצרפת ב-1978. בגיל ארבע עלינו לארץ והתגוררנו בשדמות מחולה שבבקעת הירדן, תיכון למדתי באולפנת כפר פינס. שירתי שנתיים בשרות לאומי, למדתי עיצוב פנים, נגרות, לאחר מכן עשיתי תואר הנדסאי באדריכלות ומשנת 2008 ועד היום אני בעלת משרד "ארטיסטא" לאדריכלות.

על משפחתנו -

הכרנו בירושלים בשנת 2004 וב-2005 עברנו לגור יחד בניר דוד. בשנת 2008 התחתנו וב-2009 נולד **יהל** בננו הבכור, בשנת 2012 נולד **נטע** בננו השני.

ב-4 שנים האחרונות אנו גרים במרכז, כיום בישוב מתן ומצפים לעבור להתגורר בניר דוד. ניר דוד הינו מקום מיוחד מאוד עבורנו היות וזהו בית ילדותו של יניב ואנו רוצים לגדל שם את ילדינו. ועבור ילדינו שרוצים לגור ליד סבא יגאל והמשפחה המורחבת.

ארנון –

אני בן 33, נולדתי בקיבוץ כפר סאלד. בגיל צעיר משפחתי עברה לגור במושב שאר ישוב השכן שם גדלתי והתחנכתי. למדתי תואר ראשון במנהל עסקים במכללת רופין ועסקתי בתפקידי ניהול בחברות שונות. היום אני מנהל תחום מוצרים ממותגים בדגת הארץ, ונמצא בתהליך הקמת עסק עצמאי – מבשלת בירה עמלית המקומית.

אורית –

אני בת 35, בת קיבוץ ניר דוד – ביתם של מירי ואריק מלכין. למדתי תואר ראשון במדעי ההתנהגות במכללת רופין והיום אני עובדת בתיירות ניר דוד בתחום השיווק והפרסום.

אנחנו חיים יחד כבר מעל 10 שנים וזמן רב חיינו במרכז הארץ בישובים שונים. לפני מספר שנים הרגשנו רצון להקים משפחה ובית במקום בו אנו מרגישים שייכים ומחוברים ליישוב ולקהילה. ניר דוד הייתה בחירה טבעית. אנחנו גרים בניר דוד כבר 4 שנים. יש לנו שני ילדים שמתחנכים כאן ונהנים מהעושר של המקום – **ענבר** בן 3 ו**אביב** בת 10 חודשים. אנחנו אוהבים מאוד את החיים כאן ומרגישים שזהו ביתנו.

